

Van den Driessche moet sowieso

BOETEN

► Op 30 januari reed Femke Van den Driessche het WK in Zolder. In een fiets in haar materiaalzone werd een motortje gevonden. © AFP

Experts stellen grote vragen bij eis van wielervedictie om ‘veldrijdster met motortje’ levenslang te schorsen

BARBARA DEBUSSCHERE

Standaard krijgen sporters die zich dopen vier jaar schorsing. Maar voor veldrijdster Femke Van den Driessche (19), bij wie een motortje in een fiets werd gevonden, vraagt de Internationale Wielervedictie (UCI) levenslang. ‘Het is duidelijk dat de UCI zo een waarschuwing wil geven.’

Lance Armstrong en andere grootheden kwamen er keer op keer vanaf met beperkte schorsingen nadat ze op doping werden betrapt. Maar voor Van den Driessche eist de UCI dus levenslange schorsing en daar plaatsen analisten grote vraagtekens bij.

De veldrijdster, aan wie de UCI ook een grote boete van 50.000 euro wil opleggen, werd op 30 januari bij een UCI-controle tijdens het WK in Zolder betrapt. Haar fiets stond in de materiaalpost en in de trapas bleek een motortje te zitten. Volgens Van den Driessche ging het om een fiets die ze had verkocht aan een vriend die mee kwam trainen op het WK-parcours, en was ze er niets mee van plan.

‘Die vordering is buiten alle proportie, zeker omdat ze nog zo jong is en het een eerste inbreuk is’

DIMITRI DEDECKER
SPORTJURIST

Het eerste geval van ‘technologische fraude’ ging de wereld rond en Van den Driessche werd uitgespuwd.

Volgende week moet de jonge vrouw in het Zwitserse Aigle bij de Internationale Wielervedictie (UCI) proberen te redden wat er te redden valt. Daar oordeelt een sportrechtbank van het UCI over het vergrijp dat bij een UCI-wedstrijd is ontdekt.

Heel extreem

Terwijl bij normale dopingzaken gebruikelijk twee tot vier jaar schorsing wordt uitgesproken, eist de procureur hier dus levenslang. “We hadden verwacht dat de eis meer zou zijn dan de minimale eis van zes maanden schorsing. Maar levenslang is wel heel extreem”, zegt haar advocaat Kristof De Saedeleer.

Dat zegt ook sportjurist Dimitri Dedecker, die vreest dat het er niet goed uitziet voor Van den Driessche. “Die vordering is buiten alle proportie, zeker omdat ze nog zo jong is en het een eerste inbreuk is. Maar het is duidelijk dat de UCI hier een

waarschuwing wil geven en dit als afschrikkingsmiddel inzet”, zo zegt Dedecker. Afgelopen weekend benadrukte UCI-voorzitter Brian Cookson zelfs nog eens dat Femke zwaar gestraft moet worden.

Dedecker: “Tegelijkertijd speelt wellicht ook mee dat iedereen in het wereldje geschrokken is. Dit is niet zogenaamd ‘gewoon’ zoals de doping die we al jaren kennen. Het is voor het eerst dat zo’n technische doping opduikt en daarom wil de UCI van Van den Driessche een voorbeeld maken.”

Maar er is ook een technische reden waarom er zo’n verschil is tussen de gebruikelijke dopingstraffen en wat de UCI voor de veldrijdster voorstelt. “Dit is geen doping waarvoor het antidopingagentschap WADA vaste straffen heeft vastgelegd – die standaard rond de vier jaar schommelen”, zegt Dedecker. “Het is technologische fraude en daarvoor heeft de UCI eigen regels. De minimumstraf is zes maanden.”

Van den Driessche kan in principe enkel in beroep gaan bij het Hof van Arbitrage voor Sport (TAS). “Maar bij de UCI weten ze dat ze dat wellicht niet zal kunnen betalen. Het lijkt bovendien twijfelachtig dat die instantie in een zaak die zoveel onthutsing oproept, zal beslissen de straf in te korten. Wel valt op dat in principe het hele Belgische team ter verantwoording kan worden geroepen, want in de regels van de UCI staat dat de teams verantwoordelijk zijn voor de conformiteit van de fietsen”, aldus nog Dedecker.

Dat is iets waar de verdediging volgens hem zeker op kan wijzen. In principe kan de veldrijdster de straf bij een gewone rechtbank aanvechten omdat ze niet in verhouding is met de feiten. Iljo Keisse wist zo een doping-schorsing ongedaan te maken, al maakte het TAS dat weer ongedaan.

DM.

Opinie
► 30

Stijn Vlaeminck:
‘Had ze maar epo gepakt’

bijgedachte

Uit Raqqa kom je nog makkelijker weg

HANS VANDEWEGHE
SPORTJOURNALIST

De UCI wil Femke Van den Driessche levenslang wil schorsen. Als die zich daar beter bij voelen, waarom ook niet? Voor Femke is toch geen plaats meer in het wielrennen en dat is jammer, maar ze heeft het voor een stuk over zichzelf afgeroepen. Een snelle bekentenis en een knieval was duizend keer beter geweest dan dat halsstarrig volhouden dat die opgevoerde fiets geheel per ongeluk in de materiaalpost verzeild was geraakt omdat ze die ooit had verkocht aan een vriend die ook bij toeval op dat WK was – en nog wel in die materiaalpost.

De UCI is erg streng voor ons regionaal schandaal Femke, en dat is ook te begrijpen. Nooit heeft een internationale sportbond doortastender opgetreden in dopingzaken dan die internationale wielervedictie. De perceptie is anders, maar de feiten liegen niet: tot twintig keer toe heeft de UCI het voortouw genomen en maatregelen uitgevaardigd waar de andere bonden pas jaren later aan durfden beginnen. Die beladen geschiedenis en de onterechte verwijten die ze desondanks te slikken kreeg – onder meer rond de affaire-Armstrong – verklaren nu de krampachtige reactie waarmee deze nieuwste vorm van fraude de kop moet worden ingedrukt. Femke is hét precedent en dus vraagt de UCI levenslang en een

geldboete die voor een prof kan oplopen tot het tienvoudige. Het ontradingseffect daarvan is niet min en daar is het de UCI in de eerste plaats om te doen.

Niemand maalt erom dat het proces van Femke Van den Driessche al is gemaakt: ze heeft meer kans om uit Raqqa te geraken zonder hoofddoek dan uit Aigle zonder straf. Er wacht meester Johnny Maeschalck geen gemakkelijke opdracht om volgende week dinsdag iets van die strafeis af te pitsen. Is een eerlijk proces nog mogelijk? Het gaat om een vergrijp op een UCI-kampioenschap tegen onduidelijke UCI-regels die door de UCI worden

Femke is hét precedent. Het ontradingseffect van de gevraagde straf is niet min en daar is het de UCI in de eerste plaats om te doen

den bestraft en waarover ze bij de UCI ter zitting samen komen. Een zware straf zal in beroep ongetwijfeld worden teruggedraaid door het arbitrage-tribunaal voor de sport TAS, maar loont het de moeite om die kostelijke piste ook nog eens te bewandelen?

Ten slotte kan je je bij dat schouwtonel de vraag stellen of het proportionaliteitsbeginsel niet wordt geschonden. Een straf moet in verhouding staan tot het vergrijp. Als zelfs moordenaars en dopingzondaars een tweede kans krijgen, lijkt levenslang en 50.000 Zwitserse francs een ietsiepietsie overtrokken voor een negentienjarig meisje dat aanwijsbaar niet met die foute fiets heeft gereden en gevangen zit in een web van bedrog dat ze zelf niet heeft gespannen.